

Chambre des Représentants

SESSION DE 1933-1934

Kamer der Volksvertegenwoordigers

N° 121

ZITTINGSSJAAR 1933-1934

**INAUGURATION
DE S. M. LE ROI LEOPOLD III****Adresse de la Chambre des Représentants**

SIRE,

A son nouveau Roi qui vient de se lier indissolublement à elle par le serment constitutionnel, la Nation dont nous sommes les Représentants apporte l'hommage de son respect et l'expression de sa confiance.

La Belgique sait ce qu'elle doit à ses Rois et l'histoire contemporaine ne connaît peut-être pas d'exemple d'une dynastie qui, dans la personne de ses chefs successifs, ait mieux répondu aux espérances du peuple qui l'avait choisie.

Léopold I^e fut le Père de la Patrie. Vis-à-vis de l'Europe, son expérience et son autorité firent de Lui la meilleure caution de notre jeune indépendance, cependant que, à l'intérieur, sa vigilance régularisait dans tous les domaines l'activité de ce Pays qu'il laissait à sa mort, tout plein de sève et d'ardeur.

Le long règne pacifique de Léopold II devait développer notre prospérité.

Doué d'un sens réaliste peu commun et d'une volonté opiniâtre, il s'était engagé, en montant sur le trône, à faire la Belgique « plus belle et plus grande ». En dépit de maints obstacles, il dota son Pays d'un splendide empire colonial, ouvrant du même coup à la civilisation d'immenses territoires où la barbarie et l'esclavage entretenaient le désordre et la désolation.

Quand le Roi Albert prit la parole devant les Chambres au jour de son avènement, Il pouvait dire : « La Belgique est heureuse. Elle est riche. » Mais Il ajoutait aussitôt : « La richesse crée des devoirs aux peuples comme aux individus. Seules les forces intellectuelles et morales d'une nation commandent sa prospérité ».

**INHULDIGING
VAN Z. M. DEN KONING LEOPOLD III****Adres van de Kamer der Volksvertegenwoordigers**

SIRE,

Aan haar nieuwe Koning die zich, door den grondwettelijken eed, op onverbreekbare wijze aan haar komt te hechten, brengt de Natie, wier Vertegenwoordigers wij zijn, de hulde van haren eerbied en de uitdrukking van haar vertrouwen.

België weet wat het aan zijn Koningen verschuldigd is en de hedendaagsche geschiedenis kent wellicht, in den persoon van zijn opeenvolgende hoofden, geen Vorstenhuis hetwelk beter heeft beantwoord aan de verwachtingen van het volk dat hetzelve had gekozen.

Leopold I was de Vader des Vaderlands. Door zijn ondervinding en zijn gezag, stond Hij, tegenover Europa, als de beste borg van onze jonge onafhankelijkheid, terwijl dat, binnen de grenzen, zijn waakzaamheid een regelend orgaan was over al de bedrijfsgebieden van dit Land dat Hij, op het uur van zijn dood, wils- en levenskrachtig naliet.

De lange vreedzame regeering van Leopold II moest onze welvaart nog uitbreiden.

Toen Hij den troon besteeg, had Hij — met zijn zelden geëvenaarden realistischen geest en zijn stalen wil — de verplichting op zich genomen van België « schooner en groter » te maken. Ondanks tal van hinderpalen, begiftigde Hij zijn Land met een heerlijk Koloniaal Rijk, waardoor Hij, meteen, uitgestrekte grondgebieden waar de barbaarschheid en de slavernij de wanorde en de verwoesting onderhielden, voor de beschaving opende.

Toen Koning Albert, den dag van zijne troonsbeklimming, het woord vóór de Kamers voerde, kon Hij zeggen : « België is gelukkig. Het is rijk ». Doch dadelijk voegde Hij er bij : « De rijkdom brengt met zich plichten zoowel voor de volken als voor de individuen. Alleen de geestelijke en zedelijke krachten van een Natie zijn de factoren van derzelver voorspoed ».

A quel point son règne devait confirmer ce noble langage, la louange universelle et vraiment pathétique qui monte aujourd’hui vers sa mémoire suffirait à le proclamer. Sa fidélité à son serment constitutionnel allait jusqu’au scrupule et demeure un exemple pour tous. Aux heures tragiques, en acceptant tous les risques et les périls d’un devoir inflexible, il a grandi la gloire de notre Pays dans l'espace et dans le temps.

A Lui et aux combattants qui servirent sous ses ordres, la Patrie doit plus que la vie. Elle leur doit l'honneur.

Ayant libéré le sol national, Il nous a tous groupés autour de Lui pour en relever les ruines. Dans cette œuvre de paix, rendue plus délicate par la prompte évolution des mœurs, des doctrines et des besoins, il a achevé de révéler sa parfaite droiture et sa sollicitude constante pour le bien commun.

SIRE,

Au jour où brusquement, par un coup navrant du sort, s’ouvre le quatrième règne de la Belgique indépendante, tandis que l’obscurité et l’inquiétude planent partout sur l’avenir, nous éprouvons plus que jamais la nécessité pour tous nos Pouvoirs Publics d’établir entre eux un contact confiant et le devoir, pour toutes les forces vives de la Nation, de s'aider dans le respect mutuel de leurs tâches afin de défendre, en les améliorant quand il le faut, nos traditions et nos institutions.

Ces institutions ainsi que le régime de liberté et de démocratie qu’elles consacrent sont le fruit de longs siècles d’efforts et de luttes. Nous leur devons que, dans notre Pays, l’autorité dérive de l’engagement même que prend le Chef de l’Etat d’observer notre Constitution et nos lois, de maintenir notre Indépendance et l’intégrité du territoire. Nous croyons que, susceptibles de s’ajuster à toutes les exigences nouvelles, elles peuvent et doivent favoriser entre toutes les classes comme entre Flamands et Wallons le sentiment de la justice dans l’union des esprits et des coeurs. C’est à les sauvegarder et à les développer que s’employeront tous nos efforts.

Certes, les difficultés sont graves et nombreuses. A celles que créent pour l’activité d’un pays qui vit surtout d’exportation, la crise des affaires, la fluctuation des changes, la complexité des entraves opposées aux relations commerciales, les à-coups de la politique extérieure ajoutent d’autres préoccupations.

In hoeverre die edele taal door zijn bewind moest worden bewaarheid, blijkt thans ten overvloede, door den universeelen en waarlijk pathetischen lofzang die opstijgt, zijn nagedachtenis ter eere. Zijn getrouwheid aan zijn Grondwettelijken Eed grensde aan het angstvallige en blijft een voorbeeld voor allen. Toen Hij, in de tragische uren, al de gevaren en risico’s van een onbuigzamen plicht heeft op zich genomen, vestigde Hij ’s Lands roem zoowel in de ruimte als in den tijd.

Aan Hem en aan de strijders die onder zijn bevelen hebben gediend, is het Land meer dan het leven verschuldigd. Het is de Eer die het aan Hen te danken heeft.

Na den nationalen grond te hebben bevrijd, heeft Hij ons allen rondom Hem vereenigd, om het Land uit zijn puinen te doen herrijzen. Door dit vredeswerk, — zoo kiesch wegens de plotselinge evolutie der zeden, der leerstellingen en der behoeften, — heeft Hij zijn volkomen rechtschapenheid en zijn gestadige bezorgdheid voor het gemeene goed tot hun volle uitdrukking gebracht.

SIRE,

Nu dat, door een onverhoedschen en schrijnenden slag van het noodlot, de vierde regeering van Onafhankelijk België een aanvang neemt, — terwijl overal de duisterheid en de onrust over de toekomst spoken, — nu gevoelen wij, meer dan ooit, de noodzakelijkhed voor al onze Openbare Machten, van onder elkaar een punt van vertrouwensvolle aanraking te bezitten en, voor al de levende krachten der Natie, den plicht van elkander te steunen in den onderlingen eerbied voor hun taken, ten einde onze tradities en onze instellingen te verdedigen, mitsgaders ze te verbeteren waar het moet.

Die instellingen alsmede het regime van vrijheid en van democratie dat zij huldigen, zijn de vrucht van eeuwenlang pogen en strijden. Daaraan zijn wij verschuldigd dat, in ons Land, het gezag ontstaat uit de verplichting welke het Staatshoofd op zich neemt : van onze Grondwet en onze wetten na te leven, van onze Onafhankelijkheid en de onschendbaarheid van het grondgebied te handhaven. Wij meenen dat deze tradities en deze instellingen, — vatbaar als zij zijn om zich aan al de nieuwe vereischten aan te passen, — tusschen de klassen, evenals tusschen Vlamingen en Walen, het gevoelen van rechtvaardigheid in de vereeniging der geesten en der harten kunnen en moeten bevorderen. Dezelve te vrijwaren en te ontwikkelen, daartoe zullen al onze krachten worden aangewend.

Voorzeker, de moeilijkheden zijn groot en talrijk. Bij diegene welke, voor de bedrijvigheid van een land dat inzonderheid op uitvoer is aangewezen, ontstaan uit de zaken-crisis, de onvastheid der valuta, de ingewikkeldheid van de belemmeringen die ons handelsverkeer ontmoet, voegen de wisselvalligh-

Mais notre Pays garde intactes sa raison saine et ses énergies créatrices. Les qualités laborieuses de nos cultivateurs et de nos ouvriers n'ont d'égales que les facultés d'adaptation de nos industriels et de nos commerçants. Dans le monde entier, on connaît notre volonté de paix, de justice, de progrès. Et le prestige des sciences, des arts et des lettres y ajoute son éclat et son rayonnement.

Digne continuateur d'une Dynastie liée si intimement à notre vie nationale, Votre Majesté accède aujourd'hui au Trône, assurée de notre loyal concours. Elle entreprend Sa haute mission dans le jeune épanouissement d'une sagesse réfléchie qui a été attentive, jusqu'à ce jour à toutes les voix de son peuple.

« J'aime mon Pays ! disait le Roi Albert dans son discours d'inauguration.

» La Reine partage ces sentiments d'inaltérable fidélité à la Belgique. Nous en pénétrons nos enfants et nous éveillons chez eux à la fois l'amour du sol natal, l'amour de la famille, l'amour du travail, l'amour du bien. Ce sont ces vertus qui rendent les nations fortes. »

Ce programme si net et si pur, Votre Majesté en a vu, au Foyer Royal, la vivante réalité en ayant sous les yeux l'existence de son Auguste Père et celle non moins exemplaire d'une Mère à laquelle l'affection de la Nation et son infinie gratitude demeureront fidèles. Tout jeune, mêlé à nos soldats et jusque dans les tranchées de l'Yser, Votre Majesté a connu la rude école d'un hérosme sans phrases et l'émouvante leçon de l'union de tous pour le salut de tous. Puis des études solides complétées par de lointains voyages L'ont enrichie de vues personnelles sur tous les problèmes de notre temps et notamment sur les directions qu'il convient de donner à notre colonisation africaine, dans le double souci de ses richesses permanentes et du bien des indigènes.

Elle sait, comme le Roi Albert, à quel point la prospérité matérielle d'un peuple est étroitement liée à son activité intellectuelle et à ses vertus morales.

C'est pourquoi, malgré des difficultés qui sont la loi de la vie et que nous abordons avec fermeté, nous croyons que, la Providence aidant, une nouvelle période de grandeur peut commencer pour notre Pays.

Confiant dans son Roi, la Nation affirme solennellement sa foi dans ses destinées, son attachement à ses traditions et à ses institutions, sa volonté de vivre libre et respectée dans la communauté des peuples.

den der buitenlandsche politiek nog andere voortdurende zorgen. Maar ons Land houdt zijn gezonde rede en zijn scheppende krachten gaaf. De hoedanigheden van arbeidzaamheid bij onze landbouwers en onze werklieden vinden alleen hun weergade in het aanpassingsvermogen van onze nijveraars en van onze handelaars. Heel de wereld door kent men onzen wil voor vrede, gerechtigheid en vooruitgang. En daaraan hecht het aanzien der wetenschappen, der kunsten en der letteren nog zijn schittering en zijn glans.

Als een waardige voortzetter van een Dynastie zoo nauw verwant met ons nationaal leven, bestijgt Uwe Majestéit, op heden, den Troon, verzekerd van onze trouwe medewerking. Zij onderneemt Hare hooge zending in de jeugdige ontluiking van een gedegen wijsheid die, tot op dezen dag, al de stemmen van Haar volk met aandacht heeft beluisterd.

« Ik bemin mijn land! zoo zegde Koning Albert in zijne inhuldigingsrede.

» De Koningin deelt deze gevoelens van onkrenkbare getrouwheid aan België. Wij doordringen daarvan onze kinderen en wij wekken bij hen de liefde tot den geboortegrond, de liefde voor het huisgezin, de liefde voor den arbeid, de liefde voor het goede. Het zijn die deugden welke de natien sterk maken. »

Uwe Majestéit heeft, aan den Koninklijken Haard, dat zoo zuiver en zoo duidelijk programma tot een levendige werkelijkheid zien gedijen, het oog gericht op het levensverloop van Haar Doorluchtigen Vader en het niet minder voorbeeldig leven van een Moeder aan Dewelke de gehechtheid van de Nati en dezer oneindige erkentelijkheid trouw zullen blijven. Zeer jong nog, te midden van onze soldaten en tot in de loopgraven van den IJzer, heeft Uwe Majestéit de strenge school gekend van een heldenmoed zonder woordenpraal en de rocrende les van de eendracht onder allen voor het heil van ieder van ons. Daarna zijn grondige studiën, aangevuld door verre reizen, Haar geest komen verrijken met persoonlijke blikken op al de problemen van onzen tijd en, inzonderheid, op de richtingen die aan onze Afrikaansche kolonisatie dienen gegeven te worden, onder het tweevoudig opzicht van hare onuitputtelijke rijkdommen en van het heil der inboorlingen.

Zij weet, evenals Koning Albert, hoezeer de stoffelijke welstand van een volk nauw verbonden is met zijn verstandelijke bedrijvigheid en met zijn zedelijke deugden.

Het is daarom, dat — ondanks de moeilijkheden die het leven beheerschen en die wij klockmoedig onder het oog zien, — dat wij, met de hulp der Voorzienigheid, gelooven dat een nieuw tijdperk van groothed voor ons Land mag worden ingeluid.

Vol vertrouwen in haar Koning, bevestigt de Nati op plechtige wijze haar geloof in hare lotsbestemming, hare gehechtheid aan hare overleveringen en aan hare instellingen, haar wil van vrij en geëerbiedigd te leven in de gemeenschap der volkeren.

MADAME,

A peine arrivée parmi nous, Votre Majesté s'est attachée à connaître et à comprendre notre peuple, et bien vite Elle l'a charmé et conquis par Sa grâce et Sa bonté. Nous savons qu'à l'exemple de Sa Majesté la Reine Élisabeth, Elle enveloppe d'une sollicitude particulièrement éveillée et tendre tout ce qui est faiblesse, souffrance, infortune.

Parmi les titres nombreux qu'Elle a déjà acquis à notre reconnaissance, ce n'est point le moindre d'avoir assuré l'avenir de la Dynastie.

A Celle qui encouragera et secondera chaque jour notre Roi dans la lourde tâche qu'il assume et aussi à ces jeunes têtes blondes sur qui se prolongent nos espérances, les Représentants de la Nation offrent en gerbe les vœux respectueux et fervents qu'ils forment pour le bonheur de la Famille Royale.

Réponse du Roi

MONSIEUR LE PRÉSIDENT,

J'apprécie grandement les paroles que vous venez de m'adresser au nom de la Chambre des Représentants.

En vous accompagnant en aussi grand nombre, ses membres me donnent une preuve de loyal attachement qui me touche beaucoup.

J'ai été particulièrement sensible à ce que vous avez bien voulu dire de mon Père. C'est à juste titre que vous avez rappelé les promesses qu'il avait faites à la Nation le jour de son avènement et qu'il a inflexiblement tenues.

Les difficultés de l'heure sont grandes. Pour les surmonter, nous nous souviendrons de la rude épreuve de la guerre, dont nous sommes pourtant sortis avec honneur, au prix de sacrifices qui nous ont valu le maintien de notre indépendance.

La Chambre des Représentants, vous venez de le dire, conserve sa foi dans l'avenir de la Belgique. Je ne demande qu'à travailler avec elle au bonheur du Pays.

Je vous remercie, au nom de la Reine et de nos enfants, des paroles aimables que vous avez eu la gracieuse attention de leur réservoir.

MEVROUW,

Ternauwernood bij ons aangekomen, heeft Uwe Majesteit er zich op toegelegd ons volk te kennen en te begrijpen en, zeer spoedig, heeft Zij het bekoord en door Haar lieftalligheid en Hare goedheid gewonnen. Wij weten dat Zij, naar het voorbeeld van Hare Majesteit Koningin Elisabeth, al hetgeen dat zwak, lijdend en ongelukkig is, met een bijzonder wakkere en teedere liefde omvat.

Onder de talrijke titels die Zij reeds op onze dankbaarheid heeft verworven, is deze van de toekomst van het Vorstenhuis te hebben verzekerd gewis niet de minste.

Aan Haar die, elken dag, onzen Koning zal sterken en ter zijde staan bij de zware taak die Hij op zich neemt en ook aan die jonge blonde Vorstentelgen op dewelke wij onze verwachtingen bogen, bieden de Vertegenwoordigers der Natie, in garve, de eerbiedige en vrome wenschen die zij voor het geluk der Koninklijke Familic vormen.

Antwoord van den Koning

MIJNHEER DE VOORZITTER,

Ik waardeer ten hoogste de gevoelens die gij mij, namens de Kamer der Volksvertegenwoordigers, hebt medegedeeld.

Uwe talrijke afvaardiging getuigt van een loyale gehechttheid waaraan ik zeer gevoelig ben.

In het bijzonder troffen mij de woorden die gij aan de nagedachtenis van mijn Vader wijdt. Terecht hebt gij herinnerd aan de beloften die hij, bij zijn troonsbeklimming, aan de Natie heeft gedaan en die hij stiptelijk wist na te leven.

De tijden zijn zwaar. Wij zullen de moeilijkheden overwinnen als wij de beproevingen van den oorlog indachtig blijven, die wij, nochtans, met eere zijn te boven gekomen. Aan de groote offers die wij toen hebben gebracht, hebben wij het behoud van onze onafhankelijkheid te danken.

De Kamer behoudt, zegt gij, haar volle vertrouwen in de toekomst van België. Ik vraag niets anders dan samen met haar te mogen werken voor het geluk van mijn Land.

De Koningin hebt gij in vriendelijke bewoordingen willen begroeten. In haar naam en in naam van onze kinderen, zeg ik u hartelijk dank.